

Bilag B. 3.**De samvirkende danske Husmandsforeninger.**

Den 4de August 1911.

Til Landbrugsministeriet.

I Anledning af Ministeriets Skrivelse skal Bestyrelsen for de samvirkende Husmandsforeninger tillade sig at udtale:

Tanken om gennem offentlige anerkendte kommunale Kontorer at foretage en rationel Ordning af Arbejdsanvisningen kan man fuldtud anerkende, idet man dog formener det rigtigst, at man paa de Steder, hvor der allerede findes Arbejdsanvisningskontorer, i videst mulig Omfang tager de af disse indvundne Erfaringer til Nytte.

Naar det fra Ministeriets Side er paatænkt, at saadanne Arbejdsanvisningskontorer skulle bestaa af en Bestyrelse af et lige stort Antal Arbejdere og Arbejdsgivere, hvilke indstilles til Valg af de stedlige Organisationer af Arbejdere og Arbejdsgivere, da formener man dog, at der ved denne Indstilling bør etableres et Samarbejde mellem de faglige og de økonomiske Organisationer, saaledes at Indstillingen til Arbejdsanvisningskontorerne Bestyreise i Landkommunerne ikke alene forbeholdes Arbejdsgivernes og Arbejdernes Organisationer, men udvides til ogsaa at omfatte Landbo- og Husmandsorganisationerne, idet man derved vil opnaa, at disse Organisationer drages med ind i Bestræbelserne for at skabe gode og sunde Arbejdsforhold paa Landet.

Med Hensyn til den i Punkt 5 værende Passus om, at Kontorerne fortsætte deres Virksomhed uafhængigt af indtrædende Arbejdsstandsninger, da maa man anse en saadan Bestemmelse for uheldig, og tilraade, at Kontorerne Virksomhed indskrænkes saaledes, at de ikke omfatte Steder, hvor der ere standende Arbejdstvistigheder mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, og at Kontorerne Virksomhed i det hele indskrænkes til kun at anvise Arbejde til den paa de paagældende Steder gældende Normalarbejds løn, saafremt ikke andet bindende Aftale mellem Arbejdsgiver og Arbejder finder Sted. Hvis der opstaar Meningsforskel om Normallønnens Størrelse, kan saadan afgøres af Arbejdsanvisningskontorets Bestyrelse paa det paagældende Sted.

Naar det i Punkt 6 antydes, at Personer, der anvises Arbejde udenfor deres Hjemsted, ville kunne forvente, at faa tilstaaet Rejsehjælp, til Arbejdsstedet, da skal man tillade sig at henstille, at saadan Rejsehjælp ogsaa ydes til Hjemrejse til Familien en Gang ugentlig, saafremt vedkommende er Familieforsørger, og Arbejdet paa det paagældende Sted er af saa kort Varighed, at det ikke kan betale sig for Vedkommende at flytte Familien derhen.

Disse Bemærkninger tillader man sig at henstille til det høje Ministeriums velvillige Overvejelse ved Udarbejdelse af Lovforslaget om kommunale Arbejdsanvisningskontorer, idet man, som allerede bemærket, i øvrigt kan give Tanken om Oprettelsen af saadanne Kontorer sin fulde Tilslutning.

(Underskrift.)